Nedjelja, 01.01.2012.g.

Nakon dočeka Nove godine i uobičajenog čestitanja, ujutro sam malo duže spavao. Odlučio sam ići na večernju misu u 18.00 sati. Pa prije ili poslije toga, druženje s rodbinom i prijateljima. No, ustao sam negdje oko 9.15. Baš sam pogledao na sat i rekao, sam sebi, da sam čak možda i mogao ići na misu u 10.00. Ali ne bi stigao mirno nego u žurbi, ne bi stigao na početak zajedničkog moljenja Krunice i NE BI TO BILO TO.

Pa sam odlučio još malo prodrijemati u dnevnoj sobi pred televizorom.

No, za desetak minuta se digla i moja supruga, valjda sam ju bio probudio. I kazala da idemo sada na misu u 10.00, kako bi poslije podne mogli nekud ići, ili će možda netko doći k nama. Sve je to izgledalo logično i razumljivo. Za nju i nekome sa strane.

No, meni to tako nije izgledalo.

Prije nekoliko godina nisam misu i odlazak na nju tako doživljavao. Ponekad sam znao doći kada je misa već trajala, ponekad se nisam uspio koncentrirati na tijek mise skoro do njezinog kraja jer sam "uletio" u crkvu. Ponekad sam, što mi je danas jako žao, znao doći i pijan na misu. A ponekad, što je bilo najgore, nisam ni došao na misu.

A po plodovima mojeg obraćenja, počeo sam misu doživljavati na pravi način, u punini njezinog smisla.

JER, MISA JE POSTALA MOJ SASTANAK S GOSPODINOM.

A na sve ili većinu sastanaka, poslovnih ili nekih drugih druženja, dočeka Nove godine, proslava svadbi, rođendana i drugih svečanosti, došao sam pripremljen, adekvatno uređen, u mislima što će i kako biti, sočekivanjima i svim drugim što uz to ide.

I kada sam shvatio i prihvatio da je odlazak u crkvu na misu, ZAPRAVO MOJ ODLAZAK NA SASTANAK S GOSPODINOM, POČEO SAM SE DRUGAČIJE PRIPREMATI ZA TAJ SASTANAK.

I UOPĆE NI BILO BITNO DA LI JE TO BILA SVAKODNEVNA JUTARNJA MISA ILI ONA NEDJELJNA ILI U ZAPOVIJEDANE BLAGDANE, JA SAM UVIJEK POČEO U SEBI NOSITI MISAO DA IDEM NA SUSRET, NA SASTANAK S GOSPODINOM.

I TAKO SAM SE POČEO SPREMATI ZA ODLAZAK NA MISU. NIJE SE NIKAKO

MOGLO DOGODITI DA ODEM NEUREĐEN, NEPODBRIJAN. TRUDIM SE DA DOĐEM PRIJE, DA U MIRU I TIŠINI CRKVE SABEREM SVOJE MISLI. DA SI NAĐEM MJESTO GDJE ĆU SE NAJBOLJE OSJEĆATI ZA VRIJEME MISE.

PREKRASNI OBIČAJ ZAJEDNIČKOG MOLJENJA KRUNICE PRIJE MISE KAO I DRUGE ZAJEDNIČKE MOLITVE NIKAKO NE ŽELIM PROPUSTITI.

ZNAM, MOGU TU KRUNICU I SAM IZMOLITI, DOMA ILI NEGDJE DRUGDJE. NO, NIJE TO ISTO. OVO JE U GOSPODINOVOJ KUĆI, ZAJEDNO SA SVIM DRUGIM DRAGIM DUŠAMA DAJE MI PUNINU MILOSTI KOJU TA MOLITVA NOSI.

I U ZADNJE VRIJEME SVE TO RADIM ZATVORENIH OČIJU, DA MI DOLAZAK I KRETANJE DRUGIH LJUDI PO CRKVI PRIJE MISE NE BI ODVLAČIO PAŽNJU.

TO ME SVE ISPUNI DA MOGU MIRNO I RADOSNO DOŽIVJETI SUSRET S GOSPODINOM U NJEGOVOJ PRETVORBI I PRIČESTI.

No, i tako pripremljen i u takvom trudu, još uvijek ne mogu proživjeti puninu mise, PUNINU SASTANKA S GOSPODINOM, a da mi misli ne odlutaju.

ZLO MI ŽELI NA RAZNE NAČINE, A U TOME I USPIJEVA, ODVUĆI PAŽNJU. "USAĐUJE" MI U MISLI RAZNE SLIKE DRUGIH DOGAĐAJA, RAZNE MISLI KOJE NEMAJU VEZE S MISOM, IZOBLIČUJE MI DRAGE SLIKE I DOGAĐAJE IZ GOSPODINOVOG ŽIVOTA, ODVLAČI MI PAŽNJU NA NEKE DOGAĐAJE U SAMOJ CRKVI, LJUDE, ZVUKOVE…

TAKO JE TO. JA SE S TIM BORIM KOLIKU MOGU. NE POBJEĐUJE ONO, NE ODLAZIM JA IZ CRKVE. ILI DA SE NE SJEĆAM ŠTO SE SVE DOGODILO NA MISI, KAKO MI SE PRIJE ZNALO DOGAĐATI. NE, SAMO MI SMETA. NO, TO JE NJEGOVO, TO JE NJEGOVA SVRHA POSTOJANJA.

MOJE JE DA SE ODLUČIM DOĆI NA SASTANAK S GOSPODINOM, DA SE DOBRO PRIPREMIM ZA TAJ SASTANAK I DA ONDA U PUNINI MILOSTI GOSPODINOVE PROŽIVIM TAJ SASTANAK.

I NA KRAJU, NEKAD NISAM MOGAO DOČEKATI KRAJ MISE DA IZJURIM IZ CRKVE.

SADA OTPJEVAM I ZADNJU RIJEČ PJESME, IZMOLIM U SEBI, ILI ZAJEDNO S DRUGIMA NA GLAS MOLITVU SVETOM ARKANĐELU MIHAELU, ZAHVALIM SE SVECIMA ČIJI SE KIPOVI NALAZE U CRKVI, POKLONIM SE KIPU DJEVICE MARIJE SA SINOM ISUSOM NA IZLASKU IZ CRKVE, I MIRNO I ZADOVOLJNO ODEM SA SASTANKA SA SVOJIM GOSPODINOM. KAKO SAM SE NAUČIO ČINITI I NA MNOGO DRUGIH SASTANAKA.

Zato mi nikako nije "sjedalo" suprugino inzistiranje da idemo sada u 10.00 na misu. Pa moram se obrijati, spremiti, neću stići na molitvu Krunice, neću si naći mjesto gdje ću moći vidjeti riječi pjesmi koje će se danas pjevati na misi, itd.

NO, ONDA SE IPAK U MENI PRELOMILO, MOJ ANĐEO ČUVAR PODSJETIO ME DA JE GOSPODINU DRAGO KADA SMO POSLUŠNI I PONIZNI. AKO MOJOJ SUPRUZI OVO NEŠTO ZNAČI, A RADI SE O ZAJEDNIČKOM ODLASKU NA MISU, ONDA ĆU SE JA TOME PRILAGODITI. RAZUMIJE TO GOSPODIN I ZNAM DA I TAKO VRŠIM NJEGOVU VOLJU. JER MENE I SUPRUGU SPOJIO JE U JEDNO TIJELO. I TAKVE NAS HOĆE VIDJETI NA NAŠEM ZAJEDNIČKOM NEDJELJNOM SASTANKU. UZ MOJU MALU ŽRTVU I PONIZNOST.

I tako sam i ja otišao na tu misu, supruga je već bila otišla a ja sam se požurio za njom.

I SVE JE BILO LIJEPO I MIRNO, KAKO I TREBA BITI KADA SE SASTANEMO S GOSPODINOM.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE I BLAGOSLOVLJENI NAŠI ZAJEDNIČKI SASTANCI U VIJEKE.